

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**Hengellinen Kuukauslehti viettää 130-vuotisjuhlavuottaan vuonna 2018 teemalla "Katsomaan avaralle".
Tähän liittyen lehdessä julkaistaan Kamarikeskustelua-nimistä palstaa,
jolla keskustellaan erilaisista uskonnollisista aiheista, etsitään
yhteisymmärrystä ja pohditaan yhteyden merkitystä.**

**Koska lehden merkkimäärä on rajoitettu, keskustelut julkaistaan lehden ilmestyttyä verkkosivuilla
pidempinä.**

Hengellinen Kuukauslehti 1-2/2018

**Keskustelijoina luterilainen maallikko Minna Kettunen Lapinlahdelta ja isä Martti Hänninen,
eläkkeellä oleva ortodoksisen kirkon pastori Iisalmesta.**

MINNA: Ortodoksinen liturgia ikivanhoinen rukouksineen ja lauluineen on syvällisen kaunista. Siitä vastaavat palveluksissa kanttorit ja kuorot. Luterilaisesta virrenveisaajasta tuntuu kuitenkin ikäväältä ajatus, että kirkossa ei pääsisi seurakuntalaisena itse laulamaan. Voiko kirkossanne laulaa vain, jos on kuoron jäsen?

ISÄ MARTTI: Ortodoksisissa jumalanpalveluksissa musiikilla on todellakin tärkeä sija. Varhaiskirkon aikana ei ollut kanttoreita, joten seurakunta lauloi. Nyt kanttorit vastaavat jumalanpalvelusten kirkkolaulusta. Kuorojen osuus on merkittävä, mutta yleisenä käytäntönä on joidenkin veisujen laulaminen yhdessä, kuten Oi Jeesus Kristus, Herran rukous ja uskontunnustus. Tänä päivänä monet kanttorit kannustavat seurakuntalaisia entistä enemmän osallistumaan laulamalla myös muihin osoittamiinsa veisuihin.

MINNA: Olen ollut siinä käsityksessä, että ortodoksisten kirkkojen kaikkein pyhimpään eli alttarin takaosaan pääsevät vain papit. Kuitenkin äskettäin kuulin, että Lapinlahden ortodoksisen kirkon ikonostaasin takana pääsi käymään maallikkomies, joka oli sen näkemisestä kiinnostunut. Hän ei ole edes ortodoksisen kirkon jäsen. Koskeeko tämä etuoikeus siis kaikkia miehiä?

ISÄ MARTTI: Olen ymmärtänyt, että myös luterilaisen kirkon alttarikaaren sisäpuolelle astuvat ainoastaan ne, joilla on sinne asiaa. Sama sääntö on ortodoksisessa kirkossakin. Jumalanpalveluksen aikana alttarissa tulisi olla ainoastaan palveleva papisto ja alttariapulaiset. Alttariin mennään siis silloin, kun sinne on asiaa.

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS

PL 21, 62101 LAPUA

Puh. (06) 433 5700

www.h-y.fi

www.herattajajuhlat.fi

MINNA: Minusta on murheellista, että kirkoillamme ei ole ehtoollisyhteyttä. Kerran ortodoksisessa kirkossa minulle annettiin kuitenkin ehtoollisenvieton jälkeen ns. jälkiehtoollista. Olin hieman hämmentynyt. Toimiko jälkiehtoollisen antaja oikein? Onko tämä kirkkonne virallinen käytäntö, vanha vai uusi tapa?

ISÄ MARTTI: Liturgiassa eli ehtoollisjumalanpalveluksessa ehtoollisen jälkeen jaetaan kirkkokansalle ns. jälkiviiniä, joka on kuumalla vedellä laimennettua makeaa kirkkoviiniä ja kirkkoleipää. Tämä perinne on peräisin alkukristillisestä tavasta nauttia yhteinen rakkaudenateria Herran Pyhän Ehtoollisen eli yhteisen liturgian jälkeen. Kyseessä ei ole siis ehtoollinen, vaan eräänlainen rakkautenateria, johon voivat osallistua myös ortodoksiseen kirkkoon kuulumattomat kristityt.

MINNA: Olen käsittänyt, että ortodoksisessa kirkossa vahva kantava asia on kirkon tuhatvuotinen traditio. Miten se vaikuttaa mahdollisuuteen keskustella elämänilmiöistä, jotka eivät kuulu tradition piiriin, kuten naisten pappeus?

ISÄ MARTTI: Ortodoksisen kirkon oppi perustuu pyhään Raamattuun ja kirkon välittämään pyhään traditioon. Kirkon usko opiksi määritettiin yhteisissä jakamattoman kirkon kirkolliskokouksissa. On ymmärrettävää, että monet asiat ovat muuttuneet ja muuttuvat tieteen ja tutkimuksen myötä. Sen vuoksi nykypäivän elämänilmiöitä joudutaan lähestymään ja etsimään niihin vastauksia pyhän Raamatun ja kirkon opin pohjalta.

ISÄ MARTTI: Mitä ajattelet ekumeniasta? Näkyykö se jotenkin sinun henkilökohtaisessa elämässäsi?

MINNA: Ensimmäinen uskontunnustus oli: Jeesus on Herra. Hän, joka meitä yhdistää, on paljon enemmän kuin se, mikä meitä erottaa. Kristittyjen pitäisi toimia nykyistä enemmän yhdessä maailmalla ja moniarvoisessa ajassamme. Eli pidän ekumeniaa hyvin tärkeänä. Omassa elämässäni se tarkoittaa lähinnä ihmissuhteita sekä osallistumista Lapinlahdella vuosittain järjestettäviin Yhteyspäiviin. Minulla on monia ystäviä mm. ortodoksien ja helluntailaisten joukossa. Heidän uskonperinnöissään ja elämässään on suuria rikkauksia ja paljon malliksi otettavaa.